

INGEZONDEN.

DE BEHANDELING DER DEMENTIA PARALYTICA MET MALARIA-ENTING.

I.

De opmerking van BOLTEN, waarin hij schrijft, veilig te kunnen zeggen: „Ook bij niet behandelde gevallen van paralyse treedt in 35 pCt. een volle remissie op, in ongeveer de helft der gevallen verdwijnen zelfs de afwijkingen der cerebro-spinale vloeistof”, meen ik, dat niet juist is.

De heer BOLTEN wage eens een poging, door mededeeling van in de literatuur neergelegde statistieken of door publicatie van met ziektegeschiedenissen gestaafde eigen ervaring zijn bewering te bewijzen.

Santpoort, 7 Mei 1922.

Dr. A. GANS.

II.

Het verwonderde mij in het artikel van GANS te lezen, dat men ter bestrijding der overgeënte malaria slechts éénmaal 1 gr. of $\frac{3}{4}$ gr. chinine behoeft te geven om de aanvallen voor goed te onderdrukken. Dit is in tegenspraak met alle ervaringen omtrent de spontane malaria. Hoewel deze mededeeling slechts van ondergeschikt belang is voor de strekking van het artikel, is zij voor hen, die in de malaria zelf belangstellen niet zonder gewicht. Immers indien de overgeënte malaria zoo gemakkelijk geneest, moet deze van een geheel anderen aard zijn dan de spontane malaria, die zelden of nooit op deze wijze is te genezen. Wat de gevallen van GANS betreft, zou wel een verklaring te vinden zijn in den tijd, waarop hij zijn entingen en zijn chinine-toediening verrichtte. In de door hem beschreven gevallen viel de onderdrukking door chinine in het begin van den winter. Het is bekend, dat in dien tijd recidieven zeldzaam zijn. Tegen het voorjaar waren zijn patiënten thuis en zijn dus niet meer nagegaan. Zijn genezing met zoo'n geringe hoeveelheid chinine is in ieder geval van belang; of het bewijst den merkwaardigen invloed van het koude jaargetijde als onderdrukker van de recidieven, of het zou er op wijzen, dat de overgeënte malaria zich anders gedraagt dan de spontane. Voor hen, die belang stellen in het malariavraagstuk, zal het dus van belang zijn van GANS te vernemen, of na onderdrukking door 1 gr. chinine in het voorjaar of den zomer ook geen malaria zich meer voordoet; immers in dat geval moet een andere geaardheid van de overgeënte malaria worden aangenomen.

Amsterdam (Oud-Sloten), 5 Mei 1922.

L. A. FABER JR.

ARTIKEL 99 DER INVALIDITEITSWET.

Naar aanleiding van de vraag van HUESE, omtrent het oordeel, of een ziektegeval voor behandeling krachtens art. 99 der I.W. in aanmerking komt, kan ik hem mededeelen, dat het verschil der beslissing in de twee door hem vermelde, zeer overeenkomende gevallen van geperforeerde appendicitis veroorzaakt is, door het veranderd standpunt van het bestuur der R.V.B. ten opzichte van die ziektegevallen, waarbij of uitsluitend levensgevaar bestond, of het levensgevaar zoozeer overwoog, dat gevaar voor blijvende invaliditeit daarbij geheel op den achtergrond trad. Zoo werden ook aanvankelijk acute appendicitis-gevallen herhaaldelijk voor rekening van het invaliditeitsfonds geopereerd, omdat levensgevaar min of meer met gevaar voor blijvende invaliditeit werd gelijk gesteld; de overweging, dat zodoende alle acute ziekten, die het leven bedreigen, krachtens art. 99 I.W. zouden moeten worden behandeld, deed inzien, dat dit de bedoeling van den wetgever niet geweest kan zijn, en het invaliditeitsfonds hiermede niet mocht worden bezwaard. Alleen gevallen van slepende appendicitis, die door langdurige arbeids-